

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor mezi Ptaah z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Třístý třicátý kontakt Čtvrtek, 29. srpna 2002, 14:00 hod.

Ptaah Vyděsil jsi mne, můj příteli, když jsi mi dnes ráno referoval o tom, že proběhl další vražedný útok na tvůj život. A tak mám nyní naléhavou potřebu dozvědět se o této události bližší podrobnosti. Jednalo se o jedenadvacátý pokus tě zabít.

Billy Ano, bylo to číslo 21. Nebylo to ale tak zlé, jelikož všechno přece dobře dopadlo. Zavolat jsem tě nemohl, abych ti to řekl, neboť jsi byl přece s Florena a Enjana u své dcery Semjase ve Vesmíru DAL, jak jsi mi přece pověděl již minulý týden. Jakkpak na tom zdravotně je, a jak se daří Asket a Nera?

Ptaah Daří se jim všem dobře a mám ti od nich vyřídít pozdravy a dobrá přání. Ale sděl mi nyní, co se stalo.

Billy Bylo by patrně jednodušší, kdybys sis prověřil záznam kontrolního disku.

Ptaah To ještě učiním, ale ty víš, že můžeme kontroly provádět pouze omezeně.

Billy Ano, to je mi známo. Ale přesto by bylo patrně jednodušší, kdyby sis tu událost vyvolal z kontrolního disku, pokud byla vůbec registrována.

Ptaah Bude existovat záznam přinejmenším tvých kmitů a také kmitů těch, kteří byli v celé věci zúčastnění, tedy Silvana, Patrica a Madeleine, jak jsi říkal. Ale o té osobě, která pominutě střílela, záznamy existovat nebudou, jelikož ty jsou přece tvořeny jen o určitých záležitostech členů skupiny, avšak to rovněž jen v omezené míře, a nikoli ve vztahu k soukromým záležitostem. Ty víš, že soukromá sféra musí zůstat zachována. Ale nyní vyprávěj, prosím.

Billy Dobře. Vlastně všechno začalo již minulého pondělí, 26. srpna ve 14:10, když jsem právě došel na konec vozovny, poněvadž jsem chtěl vejít k Lutzovi do skleníku. Zrovna když jsem procházel kolem vstupu do sálu, přijíždělo vínově červené auto směrem ze Schmidrüti a zastavilo u mě. Na straně řidiče

bylo otevřené okýnko a tmavě oděný řidič řekl lámanou němčinou: »Dobrý den, pane Meiere. Smím se porozhlédnout se svojí ženou po Středisku?« Vedle něj skutečně i seděla nějaká žena, která ale na rozdíl od něj měla velmi světlý oděv. A jelikož kromě Lutze a mě nebyl ve Středisku nikdo přítomen, řekl jsem těm dvěma, že je to možné, načež ten muž prohlásil, že odstaví své vozidlo u biotopu, vepředu na parkovišti, a že si pak vše prohlédne. Poté ti dva odjeli pryč, zatímco já jsem čekal a pomyslel jsem si, že by bylo možná lepší, abych byl při jejich prohlídce přítomen. Když po 10 minutách ti dva stále ještě nebyli zpět, šel jsem dopředu, ale nenašel jsem je ani na velkém, ani na malém parkovišti. A protože právě ze Schmidrüti přicházela Renate Königová se svým synem a s trakařem plným keřových větví, aby je navrstvila v biotopu, jak jsem jí dovolil, tak jsem se jí dotázal, zda viděla to vínově červené auto s dvěma pasažéry. Odpověděla, že ano, a prohlásila, že se to auto ve Schmidrüti otočilo a odjelo směrem do kopce pryč. To mi připadalo velmi podivné, a proto mi tato věc nějak vrtala hlavou, přičemž se ve mně jaksi vzedmul poněkud nedobry pocit a už se mě nepustil. Večer, bylo zrovna 18:45 hod., jsem pak stál na parkovišti u garáže a byl pohroužen do hovoru se Silvanem, když jsem za zadním obratištěm u šterkového sila spatřil nějakého tmavě oděného muže, který zmizel hned poté, co uviděl, že jsem si jej všiml. Silvano se ihned rozběhl, aby se toho týpka zeptal, co chce. Ale ten beze stopy zmizel, a tak se Silvano vrátil zpět s nepořízenou. V 18:55 jsme pak byli oba u zádveří vchodu do Střediska a pozorovali jsme skvostného velkého pavouka křížáka, který upletl velkou síť a právě omotal jednu můru a následně ji požíral. A když jsem se přes Silvanovo rameno podíval dozadu k dětské houpačce, tak tam byl opět ten tmavě oděný muž, který se znovu vytratil, když viděl, že jsem ho spatřil. Se Silvanem jsme za ním neprodleně vyběhli, ale on opět beze stopy zmizel. Můj nedobry pocit z odpoledne, který ve mně stále ještě byl, tím ještě zesílil, a nějak jsem se zamýšlel nad tím, jestli snad opět nehrozí nebezpečí. Ve 20:00 se pak objevil Patric, s nímž jsem byl domluven na šachovou partii, a proto jsme se posadili ke kuchyňskému stolu a začali hrát. Přesně ve 20:55 jsem pak za domem zaslechl nějaký zvuk, který zněl tak, jako by byl vržen kámen na eternitovou stěnu. Vstal jsem tedy ze židle, prohodil dotaz ve smyslu »co to asi mohlo být« a opustil kuchyni, abych se podíval. Když jsem šel k dvorové lampě, podíval jsem se nejprve doleva, a když jsem byl od té lampy vzdálen asi ještě půl metru, namířil jsem pohled k »ruskému« obytnému vagónu. V tom okamžiku jsem uviděl tmavou postavu vedle plotu slepičího dvorku, jak klečí před vagónem, a tu mi už vjela do kříže silná šubavá bolest, kvůli níž jsem sebou trhnul a odskočil doprava na stranu. V témže okamžiku jsem spatřil, jak od té tmavé postavy vyšlehl záblesk a prakticky současně jsem slyšel zvláštní ránu u sýrárníčky. Samozřejmě že jsem ihned skočil za domovní zedí a ke kuchyňským dveřím, kde jsem se skoro srazil se Silvanem, který zrovna vybíhal a tázal se, zda na mě bylo vystřeleno, což jsem potvrdil. Silvano vyběhl nahoru a vzal si pušku, zatímco já si doběhl pro svoji pistoli a nabil jsem ji, načež jsme prohledávali celý terén, abychom našli střelce, ale v té tmě jsme již nemohli nikoho najít. Asi o 20 minut později prohledával Silvano stěny sýrárny a na nich visící hliníkové vodiče, aby našel díрку po střele, ale tu potom našel v umělohmotném okně. Zjevně pocházela od projektilu kalibru 6 milimetrů. Silvano a Freddy, který se k nám mezitím také ještě připojil, následně asi půl hodiny všechno prohledávali, načež Freddy ještě našel část oloveného projektilu. To je vše, snad kromě toho, že jsme zjistili, že ta dířka v té okenní tabuli ležela těsně nad výškou mé hlavy, takže střelec zjevně cílil na moji hlavu, aby mi do ní vpravil »větrací otvor«. Tak každopádně tu věc vidím.

A bylo to tu zas ...

21. pokus o vraždu, pondělí, 26. srpna 2002, 20:55 hod.

V pondělí večer, dne 26. srpna 2002, jsem se vrátil kolem 18:40 zpátky do Centra z cvičení civilní obrany, které jsem musel absolvovat po celý týden. Armáda mi na tuto dobu dala k dispozici vojenské auto značky Puch (terénní vůz), které jsem zaparkoval na parkovišti u garáže a vybavoval ho materiálem pro následující den. Když jsem byl stále ještě zaneprázdněn, přišel ke mně Billy a započali jsme hovor. Vyprávěl mi o zvláštní návštěvě, kterou měl odpoledne. Pár urostlých lidí přijel před budovu vozovny okolo 14:10 hod. ve vínově červeném osobním voze,

pozdravil jej s oslovením pane Meiere a zeptal se, zda si může prohlédnout Centrum. On dvojici odvětil, že se sice smí porozhlédnout kolem, ale že není přítomný nikdo, kdo by se o ni mohl postarat. Chtěli své auto zaparkovat na předním parkovišti u biotopu, ale už se nevrátili. Billy se tomu podivil a poptal se, zda někdo tyto pochybné osoby neviděl. Renate Königová ze Schmidrüti mu potvrdila, že pár Centrum opustil a odjel nahoru směrem na Sitzberg.

Hovořili jsme ještě o různých věcech. Stál jsem zády k horní zatáčce, když se Billy okolo 18:45 hod. podíval přes moje rameno a řekl, že právě viděl tmavě oděného muže v zatáčce u zásobníku šterku. Prý už zmizel a byl vidět jen po dobu několika sekund. To mě přimělo k tomu, abych k té zatáčce doběhl a porozhlédl se tam. Nikde ale nebylo ani živáčka. Po krátkém hledání jsem šel zpátky k Billymu a dohodli jsme se, že budeme velmi pozorní, neboť chování pozorovaného člověka nám připadalo opravdu zvláštní. O deset minut později, přesně v 18:55 hod., jsme oba stáli před obytným domem a pozorovali velkého pavouka křížáka, který právě požíral múru – jeho překrásná, velká pavučina se třpytila ve svitu večerního slunce.

Opět jsem stál zády ke garáži, když Billy znovu pohlédl přes moje záda a zvolal: »Ten chlapík se tam objevil zas!« Zhlédl jen na krátko horní polovinu jeho těla vedle poněkud vzdálené dětské houpačky. Tam se muž opět objevil a hned zase zmizel. Zase jsem tam společně s Billym vyběhl, znovu jsem prozkoumal okolí, ale marně – po muži nebylo ani stopy. Po delším bezvýsledném pátrání jsme se domluvili, že budeme velmi bedlivě pozorovat okolí. Nakonec jsem ještě vyřídil různé práce, osprchoval se a stáhl se do ústraní kvůli meditaci. Když jsem přišel zpátky, bylo okolo 20:35, a Billy s Patricem hráli na kuchyňském stole partii šachů. Chvilí jsem se na oba díval a uvařil si kávu. Když jsem šel k lednici, abych si z ní vzal smetanu, bylo 20:55; poté se Billy zeptal, co se to tam venku děje a náhle opustil kuchyni zadními dveřmi, očividně vyděšen nějakým zvukem, který jsem sám neslyšel, neboť jsem zrovna v tom okamžiku byl v zadní místnosti kuchyně. O několik sekund později zatřeskla rána, která zněla jako z malorážkové zbraně. Přispěchal jsem ke dveřím, rychle jsem je otevřel a téměř se srazil s Billym, který akorát po schodech nahoru pádil zpět do kuchyně. Ve chvatu jsem se ho zeptal: »Už se zase střílelo?« Krátce odvětil: »Ano, u obytného karavanu!« Hned poté jsem si vzal ze svého pokoje zbraň a porozhlédl se venku; i Billy se mezitím chopil zbraně a rovněž vyšel ven. Poté jsme důkladně prohledávali areál Centra a hledali zbabělého atentátníka; byli jsme ozbrojeni baterkou, pistolí a puškou. Po půlhodinovém bezúspěšném hledání jsme akci přerušili a vrátili se zpět do domu, kde stáli Patrick a Madeleine a vyhlíželi nás, protože výstřel slyšeli také.

Billy nám říkal, že ve stínu lampy u slepičího dvorku před obytným karavanem zahlédl stín, a proto uskočil stranou, přičemž v tom okamžiku spatřil záblesk z nějaké zbraně a současně uslyšel i ránu. Svě rychlé reakci zřejmě vděčí za svůj život.

Později se k nám připojil ještě Freddy a společně jsme venku hledali balistické stopy – tedy nábojnici, místo ve zdi zasažené kulkou, anebo eventuálně střelu samotnou. Zasažené místo jsme skutečně našli, ale nikoliv ve stěně domu, nýbrž v umělohmotné tabulce sýrárny, od jejíž lampy stál Billy vzdálen asi šest metrů. Později jsme s Freddyem našli i zdemolovaný projektil, který byl určitě z malorážky. To byl tedy už 21. bezúspěšný vražedný útok na Billyho. Já jsem jich osobně zažil šest. Billy říkal s šibeničním humorem, že jeho někdejší přítel, král Husajn Jordánský, měl (dříve než umřel na rakovinu) stále ještě o mnoho atentátů náskok, neboť jich na něho bylo spácháno 32. Nezbývá než doufat, že v následujícím období bude zase klid.

Silvano Lehmann, Švýcarsko

A stalo se to zas ...

Zcela očividně hledají v současnosti, na počátku třetího tisíciletí, různí pozemšťané žel stále ještě způsoby, jak by mohli skoncovat s pravdou a skutečnou osvětou. Za tím účelem využívají, zjevně i v dnešní době, primitivní násilné prostředky, které byly obvyklé i v dřívějších a nejdávnějších dobách. Nelze se tedy divit tomu, že i v pondělí, 26. srpna 2002, se dosud neznámý pachatel pokusil »Billyho« Eduarda Alberta Meiera sprovodit ze světa. Tento atentát můžeme tedy zařadit

do dlouhé, více či méně úspěšné série násilného potlačování a ničení pravdy. Naštěstí se ale tento útok vůbec nezdařil, v neposlední řadě díky Billyho opatrnosti a rychlé reakci. Co se tedy přihodilo?

Toto pondělí jsem byl já, Patric Chenaux, domluven s Billym, že si s ním v kuchyni Centra zahrají šachy. Už když jsme se pozdravili, zdálo se mi, že je něčím znepokojen. Dotázal jsem se ho na to, ale podal mi jen vyhybavou odpověď. Záležitost jsem tedy odsunul a pustili jsme se do šachů. Když oboje kuchyňské hodiny ukazovaly právě 20:55, hrál jsem s Billym stále šachy a byli jsme se Silvanem Lehmannem v kuchyni sami. Náhle se Billy zvedl a zeptal se: »Copak se to tam venku děje?« a zároveň se pozorně, ale jen krátce zadíval směrem ke kuchyňskému oknu. Nato se okamžitě zvedl a spěchal k zadním kuchyňským dveřím vedoucím na zadní dvůr. Když jsem se zeptal, co se děje, odvětil mi jen krátce, že slyšel nějaký zvuk a v tom okamžiku už byl venku za dveřmi. Protože jsem si sám ničeho nevšiml, ani jsem nic neslyšel, pravděpodobně proto, že jsem se plně koncentroval na šachy, zůstal jsem jednoduše sedět a díval se z okna.

Jen několik vteřin poté, co Billy opustil kuchyni, zazněl venku polohlasitý výstřel, který – jak mně připadalo – pocházel z malorážky. Silvano, který zrovna přišel ze zadní části kuchyně a byl asi metr od dveří, okamžitě pochopil, co se stalo, neboť výstřel slyšel také. Chvatem otevřel kuchyňské dveře a chtěl bleskově vyběhnout ven, aby se podíval, co se děje, ale to už nemohl, neboť se na prahu téměř srazil s Billym, který právě vybíhal nahoru po schodech. Když se ho Silvano zeptal, zda to byl výstřel a zda na něj opět stříleli, odpověděl poněkud zadýchaně, že ano, a zároveň dodal, že si běží pro pistoli – i Silvano tedy spěchal do svého pokoje, aby si vzal zbraň. Ve třech a navíc vybaveni kapsní svítilnou jsme vyšli z kuchyně na dvůr, kde nám Billy ukázal místo, odkud padl výstřel. Říkal, že jakmile vyšel z kuchyně, viděl na tomto místě obrysy temné postavy, která stála ve stínu vedle velkého plotu obepínajícího celou ohradu pro slepice, naproti obytnému karavanu. Ihned nato spatřil záblesk výstřelu a vzápětí uslyšel ránu. Když si té postavy všiml, ucouvl okamžitě zpět, aby se co nejrychleji dostal z dostřelu, a poté běžel zpátky do kuchyně, odkud právě chtěl vyběhnout Silvano. Billy dále uvedl, že zvuk, který předtím zaslechl a který ho vylákal z kuchyně, byl s velkou pravděpodobností kámen, který tato temná postava zjevně hodila na eternitovou severní stěnu domu. Zjevně zlovlně doufala, že tento zvuk vyláká Billyho z domu. To se sice potvrdilo, ale naštěstí to zůstalo bez zlých následků. Po tomto krátkém vysvětlení se Silvano pustil do pátrání po zloduchovi, vybaven zbraní a baterkou, a začal obhlížet bližší i vzdálenější okolí Centra. Billy a já jsme zůstali v bližším okolí domu a doufali, že si něčeho všimneme. O pár minut později se k nám připojila Madeleine Brüggerová a ptala se, co se děje, neboť ze svého pokoje rovněž slyšela výstřel. Billy ji tedy v hrubých rysech objasnil, co se stalo. O několik minut později se k Centru přiblížil černý automobil, zaparkoval na horním parkovišti a vystoupili z něho Simone a Stephan A. Rickauerovi. Připojili jsme se k nim a Billy je také zasvětil do události. Dodal ještě, že celý den měl divný pocit, že tu něco nesedí, protože v podvečer se Silvanem dvakrát během deseti minut pozoroval podezřelého a podivně se chovajícího muže v areálu Centra, který okamžitě po svém objevení vzal do zaječích. Poté, co nám Billy toto vysvětlil, vrátil se Silvano a říkal, že nic a nikoho nenašel a neviděl. Usoudili jsme tedy, že se podlý střelec a atentátník po svém výstřelu nadobro zdekoval. Šli jsme zpět k místu činu a rozhodli se hledat vystřelený projektil, který se pravděpodobně někam zavrtil poté, co Billyho naštěstí minul. Při rekonstrukci dráhy střely jsme ohledali východní stranu »Chèeshüsli«, tj. stěnu a okno malé sýrárny, která stojí za obytným domem, a relativně rychle jsme našli, co jsme hledali. V okně zaskleném dvojitým plastem jsme objevili hladký průstřel malorážkové střely, který vedl do skladu dřeva. Tam později Silvano s Freddym, který se k nám mezitím rovněž připojil, skutečně projektil našel.

Nuže, co mám ještě k tomuto prozatím 21. vražednému útoku na Billyho říct? Snad už jenom toto: Po dobrých čtyřech letech poměrného klidu (poslední dva útoky se uskutečnily v roce 1998) jsme se domnívali, že se smýšlení pozemšťanů změnilo k lepšímu a že nechvalné a primitivní časy podlých vražedných atentátů jsou definitivně za námi. V tom jsme se ovšem poněkud zmýlili. Kdy konečně určité kruhy pochopí fakt, že pravdu nelze vymýtít ze světa ani těmi nejpodlejšími a nejlomyslnějšími prostředky, a především ne násilím? Pravděpodobně v těchto temných živlech vzplane jiskra poznání teprve tehdy, až budou muset uznat, že je z dlouhodobého pohledu lepší pracovat s pravdou a pro pravdu než proti ní.

Patric Chenaux, Švýcarsko

Ptaah V tom budeš mít patrně pravdu. Každopádně se vynasnažím této věci přijít na kloub, jak to budou dovolovat mé možnosti, a o výsledku tě pak samozřejmě budu informovat. Zpravil jsi policii?

Billy Ne, protože si myslím, že by to nedávalo smysl, jelikož by tím mimo jiné vznikly jen zbytečné těžkosti. To vím přesně. Policisté člověka samotného pak podezírají ze zločinu či podobně a zacházejí s ním jako se zločincem. To jsem jednou zakusil, když jsem se nahlásil jako svědek poté, co byla nalezena jedna má známá, která spáchala sebevraždu. Policisté mě v Curychu po celé hodiny vyslýchali, vzali do vazby a podezírali z toho, že jsem měl se smrtí té ženy něco společného. To mne naučilo tomu, abych se u policie už nikdy nehlásil, ať by se dělo cokoliv. A když se u policie pracuje tímto diskriminačním a pochybným způsobem, tak je nanejvýš sporné, zda by dokázala něco objasnit, a nahlášení by navíc bylo krajně hloupé, jelikož by se tento příběh dostal do různých novin. To by pak možná mělo tím spíše za následek, že by jistí blázni a bláznice, jakož i sektáři a sektářky, mohli přijít na nápad mne sprovodit ze světa, o což byl přece ze sektářské strany jednou už pokus podniknout, jak víš. Na stranu druhou bychom tady ve Středisku určitě čelili náporu senzacechtivců, čemuž bychom se jen stěží mohli ubránit. Na tomto příběhu by se mělo nejprve usadit trochu prachu, tak v běhu dvou nebo tří měsíců, potom to už ani pro senzacechtivce nebude zajímavé, když tento příběh otevřeně uvedu, neboť pak bude tato senzace již dávno uplynulá a pryč.

Ptaah V tom budeš mít patrně pravdu, a to v každém ohledu.

Billy Právě, to si také myslím. Představ si jen tu senzaci, kdyby v novinách stálo, že na UFO Billyho, resp. UFO Meiera byl spáchán vražedný útok. Jistí sektáři a sektářky a také zlí nepřátelé a nepřítelkyně by spustili radostný povyk, zatímco jiní by nás tady ve Středisku převálcovali v touze po senzaci, dokud by celá tato věc byla horká. Toho se však členové skupiny spolu se mnou mohou zříci. Hovořme teď ale o něčem jiném, neboť si myslím, že o tomto příběhu bylo hovořeno dosti. Mám tady jednu otázku od čtenáře bulletinů: »Co je třeba rozumět takzvanou ›kosmickou životní energií‹, ›kosmicko-elektromagnetickou životní energií‹ nebo jednoduše ›kosmicko-elektromagnetickými kmity‹, resp. ›kosmicko-elektromagnetickou energií‹ jak zní další označení ›kosmické životní energie‹? A co je dále třeba rozumět pod označením elektrosmog a je vůbec pro lidi, zvířata a rostliny škodlivý, či nikoliv?« Tu otázku ohledně »kosmicko-elektromagnetické životní energie« bych sice mohl zodpovědět i já, ale bylo by patrně dobré, kdybys k tomu zaujal stanovisko v souvislosti s tím elektrosmogem a těmi »mobily«, jak se nazývají mobilní telefony.

Ptaah Elektrosmog nelze v žádném případě dávat do souvislosti s »kosmicko-elektromagnetickou energií«, resp. s »kosmicko-elektromagnetickou životní energií«, neboť v protikladu k ní neoživuje veškeré formy života, nýbrž jim škodí, přičemž je k němu velmi náchylný obzvláště člověk, vedle domácích zvířat, divoké zvěře a rostlinstva. Elektrosmogová pole se vyskytují všude tam, kudy procházejí elektrická vedení, anebo kde se nacházejí elektrické přístroje, zařízení, generátory či transformátorové stanice atd. I rádiové, televizní a mobilní vysílače, stejně jako obdobné přijímače, tedy radiotelefony, rádiová zařízení (např. i na stožárech) a mobilní telefony, resp. tzv. mobily, vylučují silné emise elektrosmogu, který nepředstavuje nic jiného než »nízkoenergetická elektromagnetická pole«, resp. »nízkoenergetické elektromagnetické kmity«. Působení elektrosmogu na člověka může mít např. za následek závratě, poruchy vědomí, bolesti hlavy, oteplení mozku, poruchy koncentrace, alergie, onemocnění krve, revma, neuropatie, poruchy psychiky, příjmu potravy a spánku, agrese, zapomnětlivost, změny osobnosti, deprese, poruchy zraku, ba dokonce rakovinu atd., jak ukazují fakta, což ovšem jinak pozemští »odborníci« a »vědci« zpravidla vehementně popírají, stejně jako výrobci produktů vyzařujících elektrosmog.

Billy K tvé odpovědi mohu ještě připojit jeden malý časopisecký článek, který jsem obdržel od Bruni. Pochází z časopisu MEDIZIN, ale žel neobsahuje datum. Slyš tedy, to vše je dosti zajímavé, a shoduje se to rovněž s tvým vysvětlením:

Mobily škodí

Elektromagnetické záření, které vyzařují mobilní telefony, by mohlo být pro člověka škodlivější, než se dosud myslelo. K tomuto názoru dochází studie buněčných kultur finského Úřadu pro jadernou bezpečnost. Záření mobilů vede dle průzkumu studie ke ztenčování buněčných stěn krevních cév. Pokud by se tento efekt – pozorovaný v laboratoři – vyskytoval i u lidského organismu, pak by docházelo k narušování hematoencefalické bariéry. Následkem by mohly být bolesti hlavy, únava, a dokonce onemocnění podobné Alzheimerově chorobě.

Ptaah Také výzkumy pozemských vědců musejí kráčet kupředu.

Billy Logicky. Ale pověz, Ptaah, tvůj otec Sfath mi již v mém chlapeckém věku vysvětloval, že ulomené zuby si nemám nikdy nechat rekonstruovat, resp. dobudovávat. Říkal, že je-li zub ulomený, tak se musí následně vytrhnout jeho kořen. Podle něj se nemají ani nikdy používat kovové čepy nebo jiné kovové implantáty do zubů. Zuby, jejichž nerv byl usmrčen, se mají podle něj rovněž odstranit atd., jelikož mrtvé zuby nebo pozůstalé zubní kořeny vyvolávají u člověka alergie a nemoci. Můžeš mi o tom poskytnout bližší údaje? A jak se to má s keramickými implantáty, pokud se nasazují keramické umělé zuby nebo keramické čepy? Sám jsem se doporučení Sfath vždy držel a udělal jsem s tím dobrou zkušenost.

Ptaah Vysvětlení mého otce představovalo dobrou radu, neboť zubní kořeny ulomených zubů mohou být pro člověka skutečně nebezpečné, stejně jako do zubů vsazené kovové čepy či jiné kovové díly. Totéž platí i pro zuby, jejichž nerv je usmrčen. Pozůstalé zubní kořeny ulomených nebo dentisticky zmenšených zubů, které v sobě již nemají živý nerv – a tím pádem i zuby, jejichž nerv je usmrčen, jak to nazýváš – mohou být nebezpečné pro zdraví člověka, právě jako kovové čepy a jiné kovové vložky do zubů¹. Pro člověka zpravidla nejsou snesitelné ani keramické čepy, keramické zuby nebo obecně kovové a keramické implantáty. Zubní implantáty a zubní vložky atd. by měly sestávat jen z naprosto nerizikové umělé hmoty, která bude z hlediska možného poškození zdraví absolutně neškodná. Zuby a zubní kořeny, které již nedisponují živým, resp. aktivním nervem, způsobují všemožné alergie a nemoci, a to proto, že každý zubní kořen vykazuje četná široká, velmi drobná větvení různého druhu, která odumřou, zahnívají, a tím generují a uvolňují nebezpečné jedovaté látky, které mohou mít dokonce životu nebezpečné účinky. V mírnějším případě se objevují neduhy – a to je velmi časté –, jež mohou být krajně rozličné, a může se jednat například o nejrůznější alergie a ekzémy, které mohou mít ale za jistých okolností, z dlouhodobější perspektivy, i smrtelný průběh, stejně jako faktické chronické nemoci, počínaje obezitou, mentální anorexií, zácpou a průjmem, pokračuje bolestmi hlavy, nevolností a závratí a konče bolestmi všeho druhu, které se mohou projevat ve všech tělesných lokalitách. Dále se však mohou objevovat i další zlé problémy, jako je revma, poruchy sluchu, zraku, soustředění a vědomí a jako jsou zhoubné změny krevního obrazu a osobnosti, nespavost, zapomnětlivost, nervové choroby, vředy, deprese či agrese, stavy strachu, ochablost, chronická únava, poruchy zažívání a chůze a procesy špatného hojení a zahnívání ran. Může být vyvolána i rakovina, kromě dalších zlých chorobných jevů.

Billy To jsou přece tytéž nebo podobné věci jako v případě toho elektrosmogu. Je tomu tedy opravdu tak, že zubní kořeny ulomených nebo jinak zmenšených zubů, které již nemají živý nerv, by měly být vytrženy, a do zubů by se ani neměly vpravovat kovové čepy či jiné kovové vložky. Mohou škodit i kovové korunky² na zubech, např. ze zlata?

Ptaah To je určitě možné, ale být to tak nemusí. V tomto ohledu záleží jen a pouze na imunitním systému dotyčného člověka. Má-li dobrou imunitu a snášenlivost, tak se u něj nevyskytují žádné

1 **Zubní vložka** (něm. Zahneinlage) tvoří trvanlivější alternativu k typické výplni. Lze ji použít i k opravě zubu, který je příliš silně poškozen na to, aby mohl mít klasickou výplň; pozn. překl.

2 **Zubní kovová korunka** (něm. Zahnauflage) může být i parciální korunka, která částečně obepíná povrch funkční korunky; pozn. překl.

nevýhody, ale má-li narušený imunitní systém, a tím i špatnou snášenlivost, tak je tomu naopak. To se však skutečně vztahuje jen na vnější kovové zubní korunky, a nikoliv na to, když jsou kovy zapuštěny do zubu.

Billy To by mělo být patrně jasné. Pak jedna další otázka: v Čechách působí jistý Ivo Benda, který – jak mi bylo oznámeno – na internetu a v knihách různým způsobem nakládá s mými fotkami, spisy a vůbec s celým mým materiálem a také tvrdí, že je znovuzrozením Aštara Šerana a je s tebou v kontaktu. Já však vím, že všechna tato tvrzení spočívají na šálení, neboť zaprvé nemáš kromě mě kontakt s žádným jiným pozemšťanem a za druhé se nemůže forma Tvořivé energie Aštara Šerana reinkarnovat do žádného pozemského člověka, protože tenhle týpek přece přišel před několika lety o život ve Vesmíru DAL, a proto se jeho forma Tvořivé energie již nemůže znovuzrozením navrátit zpět do našeho Vesmíru DERN.

Ptaah Situace je ve všech věcech taková, jak říkáš. A zcela jasně bych chtěl vyjádřit, že s tímto mužem nejsem žádným způsobem v kontaktu a že všechna jeho tvrzení v tomto směru neodpovídají pravdě. Ty víš, že jsi v každém ohledu naše jediná kontaktní osoba na Zemi, tedy jak v telepatickém, tak i ve fyzickém nebo jakémkoliv dalším ohledu. Také tvrzení tohoto muže, že je znovuzrozením Aštara Šerana, jsou pouze nepravdy. Více snad k této věci není třeba vysvětlovat, kromě toho, že nám je jeho šálení, jak jeho machinace velmi zlehčujícím způsobem nazýváš, velmi dobře známo.

Billy Pojem šálení používám již notnou dobu, protože mě kvůli němu nikdo nemůže předvolávat k soudu – alespoň se domnívám –, jako se mi to stalo tehdy, když jsem otevřenými slovy řekl své mínění o jistém šáliči. Ve Švýcarsku je žel zakázáno říkat otevřeně své mínění a nazývat fakta pravým jménem, když chce člověk odkrýt nekalé machinace atd. někoho druhého. Bude-li to však činit i přesto, tak ve Švýcarsku žel existují tvrdé zákony, které to zakazují a které člověka trestají, aby byl zcela umlčen a nemohl veřejně šířit pravdu. Tomu se pak říká svoboda, spravedlnost a právní stát. A tak zákonodárství, výkon práva, a tím i soudy a jejich jurisdikce ještě i odměňují lež, podvod, kriminalitu a švindl, a to i tím, že v případech skutečně těžké a nejtěžší kriminality a násilných a hrdelních zločinů zacházejí s provinilci v rukavičkách a odsuzují je ke krajně krátkým a nedostatečným vazebním trestům – pokud to vůbec udělají a neuloží jim pouze podmíněčný trest. Čím větší a závažnější je kriminální čin nebo zločin a čím vyšší je profesní, finanční či společenská pozice pachatele, tím šetrněji ho jisté soudy posuzují, a vynášejí tedy nad ním příliš nízké a naprosto nenáležité rozsudky, které se vysmívají jakékoliv spravedlnosti, resp. mu ukládají takovéto tresty. To je v naprostém rozporu se skutečnou spravedlností, která je velmi často hrubě pošlapávána, takže je uplatňován princip: »Malou rybu pověsí, zatímco velkou nechají plavat.« A tak se také stává, že člověk, který otevřeně a poctivě na veřejnosti vyslovuje pravdu slovy, která jasně a zřetelně popisují stav věcí, za to bývá ze zákona potrestán, jelikož každý lhář, podvodník, švindlíř, zloděj, vrah, šarlatán, lupič, kriminálník a člověk štítící se práce – ať muž či žena – ho může žalovat před soudem, když správnými označeními veřejně odkrývá jeho/její charakterové rysy, jednání, chování a skutečné intriky.

Ptaah Tyto skutečnosti jsme zjistili i my, a sice zvláště ve vztahu k takzvaným právním státům. Chybné rozsudky se tedy objevují ve vysokých počtech, a tak jsou nevinní odsuzováni k trestům – na základě vědomosti či nevědomosti nebo ze zaujatosti soudů, resp. údajných právoznalců –, kdežto vinní jsou ponecháváni na pokoji nebo jsou dokonce chváleni.

Billy Když si člověk vezme pod drobnohled dnešní soudy, tak zjišťuje, že ještě i dnes vládne přesně tatáž nespravedlnost jako v době inkvizice nebo v tom smyslu, v jakém ji praktikuje Saddám Husajn. Pokud se tedy nechci dočkat dalších soudních žalob, tak mi nezbývá nic jiného než skutečnou pravdu takříkajíc opisovat bezvýznamnými slovy. Odpovídá to i vašemu smýšlení? Vždyť možná budu opět předvolán k soudu i za to, co jsem právě řekl, když se bude nějaký takzvaný právoznalec cítit napadený a dotčený, ačkoliv jsem všechno řekl jen ve vztahu k těm, kterých se to skutečně týká. Ale jistě se budou ozývat jen ti, kteří jednají jmenovaným způsobem, takže bude právě platit princip: »Potrefená husa se vždy ozve.« Tím se každý žalobce sám prozradí.

Ptaah Tím jsi vyslovil slovo pravdy. I my jsme již častokrát zjišťovali, že na Zemi právo často není prisuzováno lidem poctivým a spravedlivým, nýbrž lhářům, podvodníkům, zločincům, švindlířům a ostatním kriminálníkům. Mezi pozemšťany bývají zejména zavrhováni a nenáviděni skuteční zvěstovatelé pravdy, protože otevřeně a tvrdě jmenují pravdu, což se mnohým neomylníkům nehodí do konceptu, jak jsi sám jednou řekl. To je faktum, které je krajně politováníhodné a které značně přispívá k nespravedlnosti, ale právě tak i k nestydatému osočování přinašečů pravdy a k jejich nespravedlivému trestání. Tak je tomu u pozemšťanů již od nepaměti, a žel to tak bude ještě po velmi dlouhou dobu. Pouze lidé skutečně poctiví, upřímní, uctiví a důstojní se od toho odvrátí a budou hledat cestu pravé spravedlnosti a pravého života. Leč nyní, milý příteli, se musím opět věnovat svým úkolům – a ve 20:00 budeme spolu opět v kontaktu kvůli korektorským pracím. Na shledanou.

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2005 (německy), 2024 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomoci elektronických systémů. Originál vydán prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org> info@cz.figu.org